

የአርባኛው ጥቅስ ስውር ታሪክ - ቁጥር 49 አንድ

ሁለተኛው ወጥ — ክፍል ስምንት — ሕዝቅኤል ቁጥር ሁለት

Jeff Pippenger

2026-08-05

ሕዝቅኤል ከይሁዳ ነገድ አንበሳ በኩል የትምህርት ሥራ ተፈጽሞላቸው ያሉትን ይወክላል፤ መሠረታዊ ትምህርቱም “ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ” ነው።

እርሱም። “ይህ ድካም ለደከመው ዕረፍት የምታደርጉበት ዕረፍት ነው፤ ይህም መንፈስን የሚያድስ ማረፊያ ነው” አላቸው፤ ነገር ግን ሊሰሙ አልፈቀዱም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ለእነርሱ፦ “ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ጥቂት፤ እዚያም ጥቂት” ሆነባቸው፤ ይህም ሄደው ወደ ኋላ እንዲወድቁ፤ እንዲሰበሩ፤ በወጥመድም እንዲያዙ፤ እንዲጠመዱም ነበር። ኢሳይያስ 28፡12, 13።

አሁን የይሁዳ ነገድ አንበሳ የሕዝቅኤልን መጽሐፍ እየከፈተ ነው። ሕዝቅኤል በሠላሳኛው ዓመት ካህን መሆኑ ተነግሮናል፤ “ሠላሳ” የሚለው እንደ ካህንነቱ ምሳሌያዊ ዕድሜ የሚወክል ሆኖ ወይም በኢዮስያስ ታላቅ ኢዮቤልዩ የጀመረውን ትንቢታዊ መስመር ውስጥ ሠላሳኛው ዓመት ሆኖ ይሆን እንጂ። በኋለኛው ዘመን ያለው የመጨረሻው ካህነት መቶ አርባ አራት ሺህ ነው፤ እናም ጥንታዊው ቃል በቃል ታሪኮች በኋለኛው ዘመን ያለውን ምሳሌያዊ ታሪክ ይወክላሉ።

እናንተ ግን የእግዚአብሔር ካህናት ትባላላችሁ፤ ሰዎችም የአምላካችን አገልጋዮች ይሏችኋል፤ የአሕዛብን ሀብት ትበላላችሁ፤ በክብራቸውም ትመካላችሁ። ኢሳይያስ 61፡6።

ሕዝቅኤል በዘመኑ መጨረሻ ያሉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ምልክት ነው—ያ ቅዱስ ታሪክ ማለት ነው፤ እርሱንም እያንዳንዱ ትንቢታዊ ምስክርነት ይለይታል። ያ ቅዱስ ታሪክ የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ነው። እርሱም በ1840 በተከናወነው የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ በተለየ ሁኔታ ተመስሎ ነበር። የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ከሦስቱ መላእክት መካከል አልፋ መልአክ ነበር፤ ሦስተኛውም አሜጋ መልአክ ነው። ስለዚህ ሕዝቅኤል ከጴጥሮስ ጋር በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማኅተም ዘመን ውስጥ ይተካል። ጴጥሮስና ሕዝቅኤል የተቀመጡበት ያ ምሳሌያዊ ታሪክ የፓኒየም ታሪክ ተብሎ ይወከላል።

ትንሹ መጽሐፍ

ሕዝቅኤል በራእይ ምዕራፍ አሥር ዮሐንስ እንዳደረገው ትንሹን መጽሐፍ ወሰደ።

አንተ ግን፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ እኔ የምልህን ስማ፤ እንደ ያ ዓመፀኛ ቤት ዓመፀኛ አትሁን፤ አፍህን ከፈት፤ የምሰጥህንም ብላ። እኔም በተመለከትሁ ጊዜ፤ እነሆ፤ እጅ ወደ እኔ ተዘርግታ ነበር፤ እነሆም፤ በውስጧ የመጽሐፍ ጥቅል ነበረ፤ እርሱም በፊቴ ዘረጋው፤ በውስጡና በውጭውም ተጽፎ ነበር፤ በእርሱም ውስጥ ልቅሶና ሐዘን ወዮም ተጽፎ ነበር። ደግሞም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ያገኘኸውን ብላ፤ ይህን ጥቅል ብላ፤ ሂድም ለእስራኤል ቤት ተናገር። እኔም አፌን ከፈትሁ፤ ያንንም ጥቅል አበላኝ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ሆይህን እንዲበላ አድርግ፤ የምሰጥህንም ይህን ጥቅል አንጀትህን ሙላበት። እኔም በላሁት፤ በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ። ሕዝቅኤል 2፡8-10፤ 3፡1-3።

በራእይ ምዕራፍ አሥር፤ ዮሐንስ ትንሹን መጽሐፍ በላ፤ እናም መላው ምዕራፍ ከነሐሴ 11, 1840 እስከ ጥቅምት 22, 1844 ድረስ የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥን ይወክላል።

“ከሦስተኛው መልአክ መልእክት አዋጅ ጋር በአንድነት የሚሰራው መልአክ ምድርን ሁሉ በክብር ሊያበራ ነው። በዚህ ስፍራ የዓለም አቀፍ ስፋት እና ያልተለመደ ኃይል ያለው ሥራ አስቀድሞ ተነግሮአል። የ1840–44 የመምጣት ንቅናቄ የእግዚአብሔር ኃይል የተከበረ መገለጥ ነበር፤ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በዓለም ውስጥ ወደ እያንዳንዱ የሚስዮን ጣቢያ ተደረሰ፤ እናም በአንዳንድ አገሮች ከአሥራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን የተሐድሶ ዘመን ጀምሮ በማንኛውም ምድር ያልታየ ከፍተኛ የሃይማኖት ፍላጎት ታይቶ ነበር፤ ነገር ግን እነዚህ በሦስተኛው መልአክ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ሥር በሚነሣው ኃይል ንቅናቄ ይበልጣሉ።” The Great Controversy, 611.

ሕዝቅኤል በራእይ ምዕራፍ አሥር ከዮሐንስ ጋር ተሰልፎ ነው፤ ስለዚህ ጴጥሮስ፣ ዮሐንስና ሕዝቅኤል የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማኅተም በሚቀበሉበት ዘመን በተመደበላቸው ስፍራ በአንድነት ይቆማሉ።

ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ያለው ዘመን፣ በ1299 ዓ.ም. ሐምሌ 27 በተጀመረው የአንድ መቶ አምሳ ዓመት ዘመን የጀመረው የጊዜ ትንቢት ከተቋቋመበት ጀምሮ የሚቆጠር አራት ዓመታት ነው። እነዚያ “አምስት ወራት” ተፈጽመው በነሐሴ 11, 1840 ከተፈጸመው የሶስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመትና አሥራ አምስት ቀን የጊዜ ትንቢት ጋር ተያይዘው ነበር፤ በዚያን ጊዜም የእግዚአብሔር ኃይል የክብር መገለጥ እስከ ጥቅምት 22, 1844 ድረስ ተገለጠ። ከዚያ በኋላ የትንቢታዊ ጊዜ ተፈጻሚነት ቆመ።

ለዘላለም ከሚኖረው፣ ሰማይንና በውስጡ ያሉትን፣ ምድርንና በውስጧ ያሉትን፣ ባሕርንም በውስጡ ያሉትን ሁሉ በፈጠረው ስም ማለ፤ ወዲህ በኋላ ጊዜ እንዳይኖር ራእይ 10፡6።

ነቢያዊ ጊዜ እንደ ትንቢት ትክክለኛ ተግባራዊ ተፈጻሚነት በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ተፈጸመ። ሕዝቅኤል፣ ጴጥሮስ እና ዮሐንስ እያንዳንዳቸው የእግዚአብሔርን ጥበበኛ ደናግል በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልአክ እንቅስቃሴ እንዲሁም በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ ይወክላሉ።

ራእዮች

የሕዝቅኤል መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹ አሥራ አንድ ምዕራፎች፣ በመጀመሪያው ምዕራፍ ቁጥር አንድ እንደተገለጸው፣ ተከታታይ “ራእዮችን” ያቀርባሉ።

እንዲሁም ሆነ፤ በሠላሳኛው ዓመት፣ በአራተኛው ወር፣ በወሩም በአምስተኛው ቀን፣ እኔ በኮባር ወንዝ ዳር ከምርኮኞች መካከል ሳለሁ፣ ሰማያት ተከፈቱ፣ እኔም የእግዚአብሔርን ራእይ አየሁ። ሕዝቅኤል 1፡1።

የመጀመሪያዎቹ አሥራ አንድ ምዕራፎች “ራእዮች” በመጀመሪያ በምዕራፍ አንድ በኮባር ወንዝ አጠገብ ተሰጡ፤ ከዚያም በምዕራፍ ሦስት በ“ሜዳው” ላይ በተገለጠው ራእይ ተስፋፉ፤ ከዚያም እንደገና በምዕራፍ ስምንት በኢየሩሳሌም በተገለጠው ራእይ ተጨመሩባቸው። እነዚህ ሦስቱ ስፍራዎች፣ የኮባር ወንዝ፣ ሜዳው፣ እና ኢየሩሳሌም፣ አንድ ላይ ሆነው አንድ ራእይን የሚያቀናጁ ሦስት ራእዮችን ይወክላሉ፤ ይህም በቁጥር አንድ የተጠቀሰው “ራእዮች” እና የመጀመሪያዎቹ ‘አሥራ አንድ’ ምዕራፎች ነው።

ኢዮቤልዩ

የሰላሳኛው ዓመት ቁጥር በኢዮስያስ ዝነኛ ፋሲካ የተጀመረው የኢዮቤልዩ ዑደት ሰላሳኛ ዓመት እንደሆነ መቼጠር፣ ከዚያም በጥቅምት 22 እንደ ተፈጸመ ማሰብ፣ በቀላሉ ሊደገፍ የሚችል ነው፤ ምክንያቱም ያ ልዩ የተቀደሰ ታሪክ መስመር ከአንድ በላይ ምስክር ጋር፣ “መስመር በመስመር” በግልጽ ሁኔታ ተመስሎ ተቀርቦአል። ለምሳሌ፤ ፋሲካ የጸደይ በዓላትን ይወክላል፣ የስርዮት ቀንም የበልግ በዓላትን ይወክላል። ስለዚህ ዘሌዋውያን ሃያ ሦስት ከኢዮስያስ ጋር ከተጀመረው የኢዮቤልዩ ዑደት ጋር ይጣጣማል። በንጉሥ ኢዮስያስ እስከ ጥቅምት 22፣ 573 ዓ.ዓ. ድረስ የተወከለውን ታሪክ የሚጣጣሙ ሌሎች መስመሮችም አሉ። በ573 ዓ.ዓ. ጥቅምት 22 የኢዮቤልዩ ዓመት የተፈጸመው ታሪካዊ ፍጻሜ በታሪክ ጸሐፍት የተደገፈ ነው።

የዘመን ተመዝጋቢዎች በአጠቃላይ የማስተሰረያውን ቀን እንደ ጥቅምት 22 ቀን 573 ዓ.ዓ. ለመመደብ ይስማማሉ፤ እንዲሁም የኢዮስያስ ታላቁ ፋሲካ በ622 ዓ.ዓ. እንደነበረ መቀመጡም በእነዚያ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የዘመን ተመዝጋቢዎች ዘንድ ተቀባይነት ያለው ቀን ነው። የጸደይ በዓላት ምልክት የሆነው ፋሲካ፣ በማስተሰረያው ቀን በተገለጠው የመከር በዓላት ምልክት የሚያበቃ አርባ ዘጠኝ ዓመታት ያለውን የኢዮቤልዩ ዑደት ጀመረ። አርባ ዘጠኝ ዓመታትን የሚሠሩት ሰባቱ የዓመታት ሳምንታት የምድረቱ ሰንበት ምልክቶች ነበሩ።

“በእያንዳንዱ ገጽ፣ ታሪክ ይሁን ትእዛዝ ወይም ትንቢት፣ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት በእግዚአብሔር ልጅ ክብር የተብሩ ናቸው። መለኮታዊ ሥርዓት እስከሆነ ድረስ፣ የአይሁድነት ሥርዓት ሁሉ የወንጌል የተጠቃለለ ትንቢት ነበር። “ነቢያት ሁሉ ስለ እርሱ ይመሰክራሉ።” ሐዋ. 10:43። ከአዳም የተሰጠው ተስፋ ጀምሮ፣ በአባቶች ወገንና በሕጉ ሥርዓት ውስጥ በመውረድ፣ የሰማይ ክቡር ብርሃን የአዳኙን ፈላጎች ግልጽ አደረገ። ባለራእዮች የቤተልሔምን ኮከብ፣ የሚመጣውን ሺሎ፣ የወደፊት ነገሮች በምስጢራዊ ሰልፍ በፊታቸው ሲያልፉ አዩ። በእያንዳንዱ መሥዋዕት የክርስቶስ ሞት ተገልጦ ነበር። በእያንዳንዱ የዕጣን ደመና ውስጥ ጽድቁ ይወጣ ነበር። በእያንዳንዱ የኢዮቤልዩ መለኮት ስሙ ይነገር ነበር። በቅዱስ ቅዱሳን አስፈሪ ምስጢር ውስጥ ክብሩ ይኖር ነበር።” The Desire of Ages, 211.

አሥራ ሰባት

ጴድቅያስ ከኢየሩሳሌም ውድቀት ከደረሰ ከክ.በ. 573 ከአሥራ አራት ዓመታት በፊት ወደ ባቢሎን ተወስዶ ነበር። የአይሁድ ታሪካውያን ከኢዮስያስ በክ.በ. 622 ጀምሮ እስከ ጥቅምት 22፣ 573 ድረስ ያለውን የኢዮቤልዩ ዑደት አሥራ ሰባተኛው የኢዮቤልዩ ዑደት መሆኑን ያሳውቃሉ። ከራፊያ ጦርነት እስከ ፓኒየም ጦርነት ያለው ጊዜ አሥራ ሰባት ዓመታት ነበር። በራፊያ ጦርነት ድል ያደረገው ጳሎሜዎስ ነበር፣ እርሱም እንደ ደቡብ ንጉሥ ለአሥራ ሰባት ዓመታት ነገሠ። ከሚላን አዋጅ ጀምሮ ኮንስታንቲኖስ ግዛቱን በ330 እስከ ከፈለ ድረስ አሥራ ሰባት ዓመታት ነበሩ። በአሥራ ሰባተኛው የኢዮቤልዩ ዑደት ኢየሩሳሌም በናቡከደነፆር ተደምስሳ ነበር።

የእስራኤል ልጆች ብዙ ቀናት ያለ ንጉሥ፣ ያለ አለቃ፣ ያለ መሥዋዕት፣ ያለ ሐውልት፣ ያለ ኤፋድ፣ ያለም ተራፊም ይኖራሉ፤ ከዚያም በኋላ የእስራኤል ልጆች ይመለሳሉ፣ እግዚአብሔርንም አምላካቸውን እና ዳዊትን ንጉሣቸውን ይፈልጋሉ፤ በዘመኑም ፍጻሜ እግዚአብሔርንና ቸርነቱን በፍርሃት ይቀርባሉ። ሆሴዕ 3:4, 5።

ሆሴዕ በ723 ዓ.ዓ. የሰሜኑ መንግሥት ምርኮ መጀመሪያን ደግሞ ቢወክልም፣ በቀጥታ ከሴዴቅያስ ምርኮ ጋር የተያያዘ ጉዳይን እየተናገረ ነው። የሆሴዕ ክፍል ከሕዝቅኤል ምስክርነት ጋር የሚገናኝበት ምክንያት፣ እስራኤል በሰው ንጉሥ ላይ እየጸና እግዚአብሔርን መቃወሙ ነው። እስራኤል በመለኮታዊ ንጉሥ ሳይሆን በሰው ንጉሥ እንዲገዛ ያሳየው ፍላጎት፣ በዘሌዋውያን 26 ውስጥ በተጠቀሰው የ“ሰባት ጊዜ” ፍርድ ውስጥ “የኃይለችሁ ትዕቢት” ተብሎ ተወክሏል።

በዚህም ሁሉ ምክንያት ገና ካልሰማችሁኝ፣ እኔ ስለ ኃጢአታችሁ ሰባት እጥፍ አብዝቼ እቀጣችኋለሁ። የኃይለችሁንም ትዕቢት እሰብራለሁ፤ ሰማያችሁንም እንደ ብረት፣ ምድራችሁንም እንደ ናስ አደርጋለሁ። ዘሌዋውያን 26:18, 19።

“የኃይለችሁ ትዕቢት” እስራኤል እንደ ዓለም መሆንና የራሳቸው ንጉሥ መኖራቸውን የመሻታቸውን ነገር ይወክላል። በ723 ከክርስቶስ ልደት በፊት ከሰሜናዊው መንግሥት ንጉሡ መወገዱ፣ ከዚያም በ586 ከክርስቶስ ልደት በፊት የደቡባዊው መንግሥት ንጉሡ የነበረው ሴዴቅያስ ወደ ምርኮ መሄዱ፣ የጥንታዊቷ እስራኤል “ትዕቢት” መሰበሩን ይወክላል፤ ትዕቢትም ከውድቀት ቀድሞ ትመጣለች። በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት “ኃይል” ማለት ንጉሥ ወይም መንግሥት ሲሆን፣ እስራኤል ሰብአዊ ንጉሥ በማስገኘት ያሳየችው

ትዕቢት ቴዎክራሲናና መለኮታዊውን ንጉሥ መካድ መሆኑን ያመለክታል።

እንዲሁም ሆነ፤ ሳሙኤል በሸመገለ ጊዜ ልጆቹን በእስራኤል ላይ ፈራጆች አደረገ። የበኩር ልጁም ስም ኢዮኤል ነበረ፤ የሁለተኛውም ስም አብያ ነበረ፤ እነርሱም በቤርሳቤህ ፈራጆች ነበሩ። ልጆቹ ግን በመንገዱ አልሄዱም፤ ወደ ትርፍ ዘንበሉ፤ ጉቦም ተቀበሉ፤ ፍርድንም አጣመሙ። የእስራኤልም ሽማግሌዎች ሁሉ ተሰብስበው ወደ ሳሙኤል ወደ ራማ መጡ፤ እንዲሁም አሉት፤ እነሆ፤ አንተ ሸምግለሃል፤ ልጆችህም በመንገድህ አይሄዱም፤ እንግዲህ እንደ ሌሎች አሕዛብ ሁሉ የሚፈርድልን ንጉሥ ሸምልን። ነገር ግን፤ እነርሱ “የሚፈርድልን ንጉሥ ስጠን” ባሉ ጊዜ ይህ ነገር ሳሙኤልን አሳዘነው። ሳሙኤልም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። እግዚአብሔርም ሳሙኤልን እንዲህ አለው፤ በሚሉህ ነገር ሁሉ የሕዝቡን ቃል ስማ፤ እኔ በእነርሱ ላይ እንዳልነግሥ የናቂት አንተን አይደለምና፤ እኔን እንጂ። ከግብፅ ካወጣችው ቀን ጀምሮ እስከዚህ ቀን ድረስ፤ እኔን ትተው ሌሎችን አማልክት እንዳመለከቱ በሠሩት ሥራ ሁሉ መሠረት፤ እንዲሁ ለአንተም ያደርጋሉ። አሁንም እንግዲህ ቃላቸውን ስማ፤ ሆኖም ግን በጽኑ አስጠንቅቃቸው፤ በእነርሱም ላይ የሚነግሠውን ንጉሥ ሥርዓት አሳያቸው። 1 ሳሙኤል 8፡1-9።

በዚያ ጊዜ እስራኤል እግዚአብሔርን እንደ ንጉሣቸው ብቻ ሳይሆን፤ በሳሙኤል የተወከለውን የትንቢት መንፈስ ደግሞ እንደ አልተቀበሉ ማስታወስ ይገባል፤ ምክንያቱም፤ “እኔን ትተው ሌሎች አማልክትን አገለገሉ፤ እንዲሁም አንተን ደግሞ አደረጉልህ” ይላልና።

“ሰይጣን የሐሰትን ነገር ዘወትር በግፊት እያስገባ ነው—ሰዎችን ከእውነት ለማራቅ። የሰይጣን የመጨረሻው ማታለያ የእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነትን ከንቱ ማድረግ ይሆናል። ‘ራእይ በሌለበት ሕዝብ ይጠፋል’ (ምሳሌ 29:18)። ሰይጣን የእግዚአብሔር ቀሪ ሕዝብ በእውነተኛው ምስክርነት ላይ ያላቸውን እምነት ለማናወጥ በብልሃት፤ በተለያዩ መንገዶችና በተለያዩ መሣሪያዎች ይሠራል።”

«በምስክሮቹ ላይ ሰይጣን የሆነ ጥላቻ ይነድዳል። የሰይጣን ሥራ ቤተ ክርስቲያናት በእነርሱ ላይ ያላቸውን እምነት ማናወጥ ይሆናል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንፈስ ያቀረበው ማስጠንቀቂያ፤ ግሣዬና ምክር ተጠንቅቆ ከተሰማ ሰይጣን ማታለያዎቹን ለማስገባትና ነፍሳትን በማሳሳቱ ለማሳር እንዲህ ያለ ግልጽ መንገድ ሊኖረው አይችልምና።» Selected Messages, book 1, 48.

ለጥንታዊት እስራኤል ቴዎክራሲ የመጨረሻው ማታለል እግዚአብሔርን ብቻ ሳይሆን የትንቢትን መንፈስ ደግሞ መቃወም ነበር። በ1097 ዓ.ዓ. የተፈጸመው ይህ መቃወም በ1863 በላኦዴቅያዊ ሰባተኛ ቀን አድጌንቲዝም የተገለጠውን የመጨረሻ ማታለል ይወክላል። የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባት ዘመናት” የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ እና የትንቢት መንፈስም ስለ “ሰባት ዘመናት” እንዲህ ይላል፤ “ሊለወጥ አይገባውም።”

«የ1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደ ተመራ አይቻለሁ፤ እንዲሁም ሊለወጥ እንደማይገባው፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደ ፈለገው እንደ ነበሩ፤ እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ውስጥ ያለውን ስህተት እንዲሸፍን በሊያቸው ነበረ፤ ስለዚህ እጁ እስኪነሳ ድረስ ማንም ሊያየው አልቻለም።» Early Writings, 74.

መንፈስ ትንቢት በግልጽ ሁኔታ “ሰባቱን ዘመናት” ደግፎ ነበር፤ እናም የእርሷ ድጋፍ በሰንጠረዥ ላይ ያሉትን ቁጥሮች እንዳይለወጡ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ ነበር፤ በዚያ ሰንጠረዥ ላይ “ሰባቱ ዘመናት” የመካከለኛው ዓመድና የላይኛው ቀኝ ማዕዘን ነው። ከኡርያ ስሚዝ ሐሰተኛ ሰንጠረዥ ጋር በ1863፤ በመሠረታዊ እውነቶች ላይ የተጀመረው ቀጣይ እምቢተኝነት፤ እግዚአብሔርን በመጣላቸው በጥንታዊቷ እስራኤል የተመሰለው፤ እና መንፈስ ትንቢት የ1863ን ዓመፅ ለይቶ አመለከተ። የ1863 ዓመፅ ቀን በሕዝቅኤል መጽሐፍ ውስጥ ከተቀመጠው የትንቢት መስመር ጋር ይሰማማል። በዚያ የታሪክ መስመር ውስጥ መደምደሚያው የኢየሩሳሌም ጥፋት ነበር፤ ይህም የእሑድ ሕግን ይወክል ነበር። ከ1863 እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ድረስ ያለው ጊዜ፤ ከ1097 ዓ.ዓ. በንጉሥ ሳኦል ታሪክ ጀምሮ እስከ 586 ዓ.ዓ. በሴዴቅያስ ድረስ ባለው

ታሪክ ተመስሎ ነበር።

ጴዴቅያስ ከ573 ዓ.ዓ. የኢዮቤልዩ ዓመት አስራ አራት ዓመት በፊት ወደ ባቢሎን ምርኮ ተወሰደ። አሥራ ሰባተኛው የኢዮቤልዩ ዑደት በ622 ዓ.ዓ. ጀመረ፤ በሠላሳኛውም ዓመት ሕዝቅኤል በ591 ዓ.ዓ. እንደ ካህን ተመልክቶ ቀረበ፤ ከዚያም ከአምስት ዓመት በኋላ ኢየሩሳሌም በ586 ዓ.ዓ. ጠፋች። በቲቶስ እጅ በ70 ዓ.ም. ለሁለተኛ ጊዜ እንደ ጠፋችበት በዚያው የዓመቱ ቀን ጠፋች። የሕዝቅኤል ምዕራፍ አንድ ቁጥር አንድ ከኢየሩሳሌም ጥፋት አምስት ዓመት በፊትና ከአርባኛው ምዕራፍ የመቅደሱ ራእይ አሥራ ዘጠኝ ዓመት በፊት ነው።

በምርኮአችን ሃያ አምስተኛው ዓመት፣ በዓመቱ መጀመሪያ፣ በወሩ አሥረኛው ቀን፣ ከተማይቱ ከተመታች በኋላ በአሥራ አራተኛው ዓመት፣ በዚያው ቀን የእግዚአብሔር እጅ በላዬ ነበረች፤ ወደዚያም አመጣችኝ። ሕዝቅኤል 40፡1።

ለምድሪቱ ሰንበት ኪዳን የተፈጸመ አለመታዘዝ ምክንያት፣ እግዚአብሔር ለሰባተኛው ዓመት—እርሱም የምድሪቱ ሰንበት ነው—አለመታዘዝ “ሰባት ዘመን” እንደ እርግማን እንደሚሆን ገለጸ። “ዘመን” አንድ ዓመት ነው፤ “ዓመት” ደግሞ ሦስት መቶ ስድሳ ቀናት ነው፤ ሰባት ጊዜ ሦስት መቶ ስድሳም ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመታት ይሆናል። ሚሊሪውያን “ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያው” የሚለውን አገላለጽ ምናልባት ባይጠቀሙም፣ ሁለቱም ቅዱሳን ሰንጠረዦቻቸው ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመታትን በቁጥር ገልጠው አመልክተዋል።

በእስራኤል ሰሜናዊው መንግሥትና በይሁዳ ደቡባዊው መንግሥት ላይ የተነገረው የ“ሰባት ዘመን” እርግማን አዋጅ የዊልያም ሚሊር መጀመሪያው፣ ወይም ልትሉ ትችላላችሁ “መሠረታዊው፣” ወይም እንኳ “አልፋ” ግንዛቤ ነበር። በ1863 የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድጼንቲስት ቤተ ክርስቲያን የሚለር ግኝቶች መሠረታዊ ግንዛቤን አልተቀበለችም፤ “ግኝቶች” የሚለው ግንዛቤ መሠረት የሚወክሉ ነበሩ። መንፈሳዊ መገለጥ ይህ ሊሆን እንደሚችል በቀጥታ አስጠንቅቆ ነበር፣ እንዲሁም ሆኗል፤ ከረጅም ጊዜም በፊት ሆኖአል።

በባቢሎን ምርኮ በኋላ እንደ ገና የተገነባው ቤተ መቅደስ መሠረት በመጀመሪያው አዋጅ ታሪክ ውስጥ ተጠናቀቀ፣ ከሁለተኛውም አዋጅ በፊት። ቤተ መቅደሱ ሙሉ በሙሉ የተገነባው በሁለተኛው አዋጅ ታሪክ ውስጥ ነበር። በሦስተኛው አዋጅ ብሔራዊ ሉዓላዊነት ለቀድሞው ትክክለኛ እስራኤል እንደ ገና ተመለሰ። ዊልያም ሚሊር በ1798 የደረሰውን የመጀመሪያውን መልአክ ወክሎ ነበር፣ እርሱም በኦገስት 11, 1840 ሥልጣን ተሰጥቶት ነበር። ሁለተኛው መልአክ መሠረቶቹ ከተጣሉ በኋላ መጣ፣ ይህም በ1842 ግንቦት የታተመው የ1843 ሰንጠረዥ ይወክላል። በ1844 የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ፣ የ1844 አልፋ ተስፋ መቁረጥ ጊዜ፣ ሁለተኛው መልአክ እንዲሁም በደናግል ምሳሌ ውስጥ ያለው የመዘግየት ጊዜ ደረሰ፤ እናም የሁለተኛው መልአክ መልእክት በኤክሴተር የሰፈረ ስብሰባ ላይ በኃይል በተሞላ ጊዜ ቤተ መቅደሱ ተጠናቀቀ። ከዚያም በ1844 ታላቁ፣ ወይም አሜጋ ተስፋ መቁረጥ ጊዜ፣ የቃል ኪዳን መልእክተኛ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጣ፤ ይህም በሦስተኛው አዋጅ የጀመሩትና በሦስተኛው መልአክ መምጣት የተፈጸሙትን ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ፍጻሜ ነበር።

ኢዮስያስ ማለት “የእግዚአብሔር መሠረት” ማለት ነው። ንጉሡ ኢዮስያስ ይሁን ወይም ኢዮስያስ ሊች፤ ሁለቱም የመሠረቶች ምልክቶች ናቸው፤ ይህም በመጀመሪያው አዋጅ ታሪክ እንደተወከለ እና በዘሌዋውያን ሃያ ሦስት ምዕራፍ የመጀመሪያዎቹ ሀያ ሁለት ቁጥሮች ውስጥ በቀረቡት የጸደይ በዓላት እንደተወከለ ነው። መሠረቶቹ፣ የጸደይ በዓላት እና የመጀመሪያው አዋጅ ሁሉም የ1840 እና የመጀመሪያው መልአክ ኃይል መሰጠት ምልክቶች ናቸው። የሕዝቅኤል ምዕራፍ አርባ ቁጥር አንድ እንደተቀመጠው ጥቅምት 22, 573 ዓ.ዓ. በጥቅምት 22, 1844 የሙታን ፍርድ መከፈት ምልክት ነው፤ እንዲሁም በመስከረም 11, 2001

የሕያዋን ፍርድ መከፈት ደግሞ ምልክት ነው። እነዚህን ጽሑፎች ሲከታተሉ የነበሩ ማናቸውም ሰዎች እኔ የምጠቀምባቸውን አተገባበሮች ማወቅ አለባቸው።

ሕዝቅኤል በጽሑፎቹ ውስጥ በተወከለው ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ ምልክት ነው። በምዕራፍ ስምንት መጨረሻ ላይ እነዚያ ሃያ አምስቱ ሰዎች ለፀሐይ በሚሰግዱበት ጊዜ ሕዝቅኤል በዚያ አለ። እንዲሁም በሚቀጥሉት ምዕራፎች 'ከማተሙ በኋላ የሚመጣው እርድ' በኢየሩሳሌም ላይ በሚመጣበት ጊዜ በዚያ ነበር፤ ይህችንም ኤለን ዋይት የሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን መሆኗን ታመለክታለች። በመጀመሪያዎቹ አሥራ አንድ ምዕራፎች ውስጥ ሕዝቅኤል መመሪያዎቹን እንዲቀበል ወደ ሰማያዊው መቅደስ ተወሰደ፤ እንዲሁም በ1844 ሚሊራውያን እንዲያደርጉ ተጠርተው ነበር፤ እና ይህ እንቅስቃሴም አሁን እንዲያደርግ እየተጠራ ነው።

ስለዚህ ሕዝቅኤል ምልክት ይሆንላችኋል፤ እርሱ ያደረገውን ሁሉ እናንተ ደግሞ ታደርጋላችሁ፤ ይህም በሚመጣ ጊዜ እኔ ጌታ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ሕዝቅኤል 24፡24።

ፎቶ ሀዘ ቁዳ

በኋለኛው ዘመን ሕዝቅኤል ያሳየው ነገር በእግዚአብሔር ሕዝብ ውስጥ እንደገና ሲደገም ወደዚያ ነጥብ ስንደርስ፣ ያን ጊዜ የሕዝቅኤል ምልክት ደርሰናል። ሕዝቅኤል አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን እንደሚወክል በምታውቁበት ጊዜ፣ እናም ይህን በእምነትና በማስተዋል ደረጃ በምታውቁበት ጊዜ እስከሚቀደሰው ተስፋ ድረስ እንዲያዝ፣ ሕዝቅኤል በጽሑፎቹ ውስጥ ያሳየው ነገር ሁሉ በኋለኛው ዘመን ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር የሚያያዝ የተቀደሰ የክስተቶች ቅደም ተከተልን እንደሚያመለክት—ይህን ስታውቁ፣ ከዚያ “እናንተ ታውቃላችሁ” “ጌታ” “እግዚአብሔር” መሆኑን።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን አሳቦች እንቀጥላለን።